

[Jens Thomsen.]

egne Medlemmer synes at kende Grænsen imellem offentlige og private Midler. Ukendskabet til denne Grænse har bevirket, at enkelte af Udvalgets Medlemmer har betalt Skat af offentlige Midler af saa betydeligt et Beløb som 33 000 Kr.

For det fjerde ønsker vi, at der tages større Hensyn til Landbrugets egne Andelsorganisationer, saa Danske Landbrugeres Kødforsyning faar Indflydelse paa disse Forhold i samme Grad, som de har Tilslutning i Landbruget.

For det femte ønsker vi, at D. L. K. faar større Handlefrihed med Hensyn til at eksportere egne Kreaturer. D. L. K. har staaet med Købere, der kunde indføre danske Kreaturer til Belgien ud over det Kontingent, der gennem Handelsaftaler var tilstaaet Danmark, men D. L. K. kunde end ikke under disse Betingelser opnaa den højtærede Landbrugsministers Tilladelse til at udføre egne Kreaturer ud over den danske Rigsgrænse.

For det sjette ønsker vi, at der gives D. L. K. Ret til Kompensationshandel med Kreaturer. D. L. K. har en kort Tid haft en saadan Ret, og det blev dengang bevisst, at man ad den Vej var i Stand til at hæve Priserne og forøge Afsætningen meget betydeligt. Vi har derfor været forundret over, at Myndighederne ikke har vist dette vigtige Spørgsmaal større Interesse, men vi haaber, at Forstaaelsen og Velviljen vil komme i den kommende Tid.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen omtalte Overskuddet, som i Øjeblikket findes fra Slagteafgiften, og saa vidt mig bekendt har Reguleringsudvalget for lang Tid siden indsendt en Indstilling til den højtærede Landbrugsminister om at forhøje Destruktionsprisen. Hvis dette er rigtigt, vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorfor han ikke har taget Hensyn til Udvalgets Indstilling i saa Henseende, det er nemlig af meget stor Betydning for Kreaturpriserne i al Almindelighed, at Bundprisen hæves, og som før nævnt var Aarsagen til, at Bundprisen blev sænket fra 40 Øre til 30 Øre, den, at der paa Grund af de 2 Millioner til de arbejdsløse ikke var Raad til at opretholde den da gældende Bundpris; det ser derfor noget underligt ud, at man ikke igen har hævet Bundprisen den Dag, man havde Raad dertil.

Oluf Pedersen: Forud for Valget gik Regeringspartierne imod Varefordyrelsespolitikken og lovede Bod og Bedring, men det ser desværre ikke ud til, at man, efter

at Valget er overstaaet, vil opfylde de Løfter, man har givet. Det foreliggende Lovforslag er jo Led i en Række Landbrugsordninger, som jeg mener har virket paa den Maade, at de nok har fordyret Varerne for Forbrugerne, men i Virkeligheden ikke gavnet Producenterne. Naar man gennemfører en Ordning, hvorefter man destruerer Kreaturerne, betyder dette et Tab, som ikke er til Gavn for nogen. Paa tilsvarende Maade gennemfører man en Svineordning, hvorved Prisen sættes saa højt, at man halverer Forbruget her i København — saadan opgiver man selv i „Politiken“, at Forholdet er —, og selv om man maaske tjener det dobbelte, er det til liden eller ingen Gavn for Landbruget, til Trods for at man har skadet Byens Befolkning, der maa betale en saa høj Pris, at de kun i ringe Omfang kan faa Flæsk. Der er jo ingen, der ved, om Prisen for Producenterne ikke vilde have været højere, hvis man ikke havde gennemført Kødordningen. Naar den højtærede Landbrugsminister i Bemærkningerne til Lovforslaget argumenterer, som om Priserne kunde antages at have været uændrede, hvis der ingen Kødordning var gennemført, er jeg ganske uenig med Ministeren. Jeg tror, at der vilde være kommet en Stigning af nogenlunde det samme Omfang uden en saadan Ordning, og den vilde være kommet, ikke ved, at man lod Folk betale for det Kød, de ikke fik, men ved, at de i Stedet for brugte deres Penge til at købe Kødet; jeg tror, det vilde have været bedre for alle Parter, om Forholdet var saadan, det vilde ogsaa for Landbruget have været af stor Betydning, fordi de da stærkere og bedre kunde have rejst sig imod den Fordyrelsespolitik, som føres paa andre Omraader.

Man kunde nok, naar den højtærede Minister stiller det op, som om Priserne vilde have været uændrede uden nogen Kødordning, have Grund til at spørge, om ikke den udvidede Eksport har betydet noget, og jeg vil dertil føje det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om ikke det ligger saadan, at der var Adgang til udvidet Eksport af Kreaturer, naar vi for vort Vedkommende vilde modtage andre Varer som Betaling herfor.

Vi er fra vor Side imod denne Lovgivning, baade den egentlige Forlængelse og ogsaa den provisoriske Lov, som her skal godkendes. Og jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg tror, at denne provisoriske Lov skyldes en Misforstaaelse af Grundloven fra den højtærede Landbrugsministers Side. I Grundlovens § 25 er der Tale om „særdeles paatrængende Tilfælde“, men